

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยรูปแบบและกระบวนการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรี เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสาเหตุและผลกระทบความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรี ศึกษาวิธีการขับเคลื่อนการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายประมงพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีและตราดยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน โดยวิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

สรุปผล

1. รูปแบบและกระบวนการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมคือระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยซึ่งการวิจัยนี้ได้นำแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) มาใช้ขับเคลื่อนกระบวนการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายประมงพื้นบ้านโดยผ่านการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งการลดรายจ่ายและการเพิ่มคุณภาพชีวิต

2. สาเหตุความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีไม่แตกต่างกันโดยมีสาเหตุมาจาก 1) ทรัพยากรชายฝั่งร่อยหรอ 2) ทุน 3) ความยากจน 4) หนี้สิน 5) กฎหมายส่งผลให้เกิดผลกระทบ คือ 1) ทรัพยากรทางทะเลลดลง 2) เกิดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน 3) การประกอบอาชีพมีการเปลี่ยนแปลง 4) เกิดการแย่งชิงทรัพยากร 5) คุณภาพชีวิตลดลง

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายประมงพื้นบ้านควรดำเนินการแก้ไขลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมด้วยการทำงานเชิงบูรณาการกับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชนแทนการทำงานแบบเดิม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

อภิปรายผล

อภิปรายผลการวิจัยรูปแบบและกระบวนการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน ได้ดังนี้

1. ข้อค้นพบเรื่องระบอบประชาธิปไตยคือรูปแบบสำหรับแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรี คณะวิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับ

อัมพร อารังลักษณ์ บรรณาธิการ (2557) ชี้ว่า ในสาขาการบริหารรัฐกิจหรือรัฐประศาสนศาสตร์นั้น แม้เส้นแบ่งการบริหารรัฐกิจสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่จะไม่มี ความชัดเจนนัก เพราะแนวคิดหลักการ บริหารสมัยดั้งเดิม ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดการบริหารงานภาครัฐของวูดโรวิลสัน ในระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตย หลักการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ของเทลเลอร์ หรือแม้กระทั่งแนวคิดการจัด โครงสร้างองค์การของแม็ก เวเบอร์ เองก็ตาม ยังไม่ได้หายไปจากการบริหารงานภาครัฐในปัจจุบัน แต่อาจจะมีการปรับไปยิ่งกว่านั้นคุณค่าการบริหารเดิมที่ได้เคยกล่าวและยึดถือปฏิบัติมากกว่า 200 ปี ได้แก่ ความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและประหยัด รวมไปถึงที่ได้มีการหยิบยกมากล่าวย้ำ มากขึ้นได้แก่ ความเป็นประชาธิปไตย ความสามารถตรวจสอบ/รับผิดชอบได้ (accountability) ความโปร่งใส (transparency) ผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of Interest) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การแยกผลประโยชน์ส่วนตนออกจากประโยชน์ส่วนรวม

2. ข้อค้นพบเรื่องการสร้างเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีให้มีความเข้มแข็งส่งผล ให้กระบวนการลดความเหลื่อมล้ำขับเคลื่อนไปได้อย่างมั่นคง มีเสถียรภาพ ไม่เติบโตแบบก้าวกระโดด โดยเลือกที่จะเสริมจุดแข็งของแต่ละกลุ่มประมง คณะวิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับแนวคิดของเสรี พงศ์พิศ (2548) ที่ได้อธิบายความหมายของเครือข่ายไว้ว่า เครือข่ายเป็นแนวคิดแนวปฏิบัติที่มีมานานซึ่งผู้คน อยู่ร่วมกันแบบพึ่งพาอาศัยกันทั้งในชุมชนและกับชุมชนอื่นๆ มีความสัมพันธ์แบบเครือข่ายที่ แสดงออกทางกิจกรรมที่ทำกันสม่ำเสมอหรือเป็นครั้งคราว ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดของชุมชนเพราะแม้ มีอำนาจรัฐอยู่แต่ก็ไม่ได้ครอบงำไปถึงวิถีปฏิบัติของชุมชน เมื่ออำนาจรัฐแผ่ลงไปในกระทั่งถึงวิถี ชุมชนก็มีการจัดเครือข่ายส่วนหนึ่งเพื่อจัดการชีวิตของชุมชนเอง อีกส่วนหนึ่งเพื่อหาทางออกถ้าหาก ถูกบีบคั้นจนเกินไป ดังกรณีปัญหาหรือขบถต่างๆ ซึ่งมีการประสานเครือข่ายระหว่างชุมชนหลายๆ แห่ง คล้ายกับสมัยชาทั้งหลายในปัจจุบันหรือในกรณีของตะวันตกคือการจัดการชุมชนชาวคริสต์ภายใต้ โครงสร้างทางศาสนาคริสต์ที่เป็นเครือข่ายอีกแบบหนึ่งที่แม้ว่าไม่ได้ปฏิเสธอำนาจรัฐแต่ด้านหนึ่งก็ถือว่าตนเองเป็นอิสระเพราะขึ้นต่ออำนาจของพระเจ้าโดยผ่านทางผู้แทนของพระเจ้าคือพระสันตะปาปา และผู้นำศาสนาทั้งหลาย เครือข่ายยุคใหม่มาพร้อมกันแนวคิดทางการเมืองในรัสเซียและบางประเทศ ในยุโรปในนามของอนาธิปไตย (Anarchism) โดยเครือข่ายเป็นเครื่องมือหนึ่งในเชื่อมประสานชุมชน กลุ่ม องค์กรต่างๆ เข้าด้วยกันให้เป็นขบวนการโดยไม่จำเป็นต้องเป็นสถาบันที่มีอำนาจในตัวเองและ แข็งตัวด้วยกฎระเบียบต่างๆ ดังที่ปรากฏชัดเจนในระบบของอำนาจรัฐ ในแวดวงวิชาการเครือข่าย มาพร้อมกับวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์แขนงต่างๆ แต่ปรากฏให้เห็นว่ามีพลังจริงๆ ในท้ายศตวรรษ ที่ 20 นี้เอง เมื่อมีการปรับกระบวนการทัศน์ ปรับวัฒนธรรมองค์กรในภาคธุรกิจจนเกิดการปฏิวัติ การจัดการธุรกิจขึ้นเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของคนทำงานทั้งในองค์กรเองและระหว่างองค์กรต่างๆ ในด้านการพัฒนาเอกชนก็ค่อยๆ เกิดขบวนการดังกล่าวมาตั้งแต่ พ.ศ. 2525 เมื่อการเปลี่ยนกระบวนการ ทัศน์พัฒนาเปลี่ยนจากการทำโครงการการจัดองค์กรชุมชนไปสู่การเชื่อมประสานให้เกิดกระบวนการ

เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงที่มาจากข้างในชุมชนเพราะมีการพัฒนาศักยภาพของชุมชนโดยการใช้ทรัพยากรหรือทุนชุมชนที่เหลืออยู่ สรุปลการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายประมงพื้นบ้าน ทรายาดและจับทุเรียนด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาชาวบ้านได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน

3. ข้อค้นพบเรื่องการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งให้กลับคืนมาอุดมสมบูรณ์ดังเดิมเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำจากสาเหตุทรัพยากรชายฝั่งร่อยหรอ ป่าชายเลนถูกทำลายจากการถางป่าทำนาทำไร่ ปัญหาภัยเจ็บจากการกัดเซาะชายฝั่งที่ยังคงเกิดขึ้นที่ท่าแฉลบ บางกะไชย แหลมสน แหลมเทียน อ่าวกรูด การปลูกป่าชายเลนเพิ่มจึงเป็นสิ่งจำเป็นและทำได้จริง ขณะเดียวกันการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์โดยการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ การทำบ้านอนุบาลปลาจากวัสดุหลากหลาย การทำซั้งเชือก ซั้งมะพร้าวยังเป็นการส่งเสริมให้สัตว์น้ำวัยอ่อนมีที่พักพิงได้เติบโตตามวัย มีที่กำบังคลื่นลมการป้องกันภัยจากสัตว์ใหญ่กว่า ผลวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งด้วยปะการังเทียมของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2558) ซึ่งได้อธิบายการจัดสร้างปะการังเทียมไว้ว่า การจัดสร้างปะการังเทียมในประเทศเกิดขึ้น เนื่องจากสภาวะทรัพยากรประมงเริ่มเสื่อมโทรมลงซึ่งมีผลมาจากการพัฒนาเครื่องมือทำการประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเครื่องมือการประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเครื่องมืออวนลากเข้ามาทำการประมงในเขตทะเลไทยเมื่อปี พ.ศ. 2503 ทำให้ปริมาณการจับสัตว์น้ำโดยเฉพาะสัตว์หน้าดินถูกจับขึ้นมา มากจนเกินศักยภาพการผลิตของธรรมชาติ ประกอบกับมีการใช้เครื่องมืออวนรุนตามแนวชายฝั่ง ทำให้ทรัพยากรประมงลดลงอย่างเห็นได้ชัด แต่การสร้างปะการังเทียมนั้นสำหรับประเทศไทยแล้วไม่ใช่เรื่องใหม่ เพราะเป็นสิ่งที่ชาวประมงเคยทำมาตั้งแต่อดีตและยังดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน โดยในยุคแรกๆ นั้นปะการังเทียมจะทำมาจากวัสดุที่หาได้ง่าย เช่น ทางมะพร้าว ไม้ไผ่ กิ่งไม้ เป็นต้น มาผูกให้ลอยอยู่ในระดับกลางน้ำ โดยมีทุ่นถ่วงที่อยู่ด้านล่าง ที่ชาวประมงเรียกกันว่า ซั้ง ในยุคต่อมาจึงมีการคิดค้นนำเอาวัสดุที่ใช้แล้ว เช่น ปรอทบ่อ ท่อคอนกรีตซึ่งล่อเป็นแบบพีระมิด และแบบแท่งสี่เหลี่ยม โปรงขนาดต่างๆ ตลอดจนวัสดุเหลือใช้อื่นๆ เช่น ตู้รถไฟ รถยนต์และตู้คอนเทนเนอร์ เป็นต้น โดยรูปแบบการจัดวางปะการังเทียมในประเทศไทยมีหลายรูปแบบตามวัตถุประสงค์ ซึ่งในการจัดวางจะต้องมีการพิจารณาเลือกพื้นที่ ต้องคำนึงถึงระบบนิเวศวิทยาทางทะเลเป็นหลัก เช่น ต้องเป็นบริเวณทะเลเปิด กระแสน้ำไหลผ่านตลอดเวลาเพื่อป้องกันการตกตะกอนและพื้นที่ที่ท้องทะเลต้องเป็นทรายมากกว่าโคลน เพราะทรายมีความอ่อนตัวน้อยกว่า ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้วัสดุจมตัวมากเกินไป เมื่อสร้างเสร็จแล้วต้องทำเครื่องหมายแสดงทุกครั้งเพื่อให้ชาวประมงได้

4. ข้อค้นพบเรื่องการออมเป็นการแก้ไขปัญหาทุน การออมที่ชัดเจนของเครือข่ายกลุ่มประมงพื้นบ้านคือการออมกับกองทุนสัจจะออมทรัพย์กับกองทุนประมงพื้นบ้านเนื่องจาก

สามารถเข้าถึงเงินทุนได้ง่ายไม่มีขั้นตอนเอกสารยุ่งยากสามารถไปประกอบอาชีพได้ทันที กองทุน
 สัจจะออมทรัพย์และกองทุนประมงพื้นบ้านของเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดจะเข้มแข็งกว่า
 ทางจันทบุรีที่มักจะนิยมกู้ยืมเงินทุนจากนายทุนมากกว่าเนื่องจากสะดวกแม้ว่าดอกเบี้ยจะสูงกว่า
 สอดคล้องกับวัชรพล ว่องนิยมเกษตร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการทำนโยบายการพัฒนาเพื่อลด
 ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความ
 เหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ได้แก่ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด สินเชื่อธนาคารพาณิชย์รายจังหวัดและการจัดสรร
 งบประมาณรายจังหวัด ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนำไปสู่การสร้างข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สำคัญ คือ
 นโยบายการขยายผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพื่อลดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ นโยบายระบบการเงิน
 ระดับฐานรากเพื่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างทั่วถึง และนโยบายการจัดสรรงบประมาณบนพื้นฐาน
 ของความไม่เท่าเทียมกันทั้งนี้ ชูคณโยบายดังกล่าวมุ่งลดระดับความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ของรัฐไทยโดย
 การสร้างความเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของปัจจัยทั้งสาม ซึ่งจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่
 ในจังหวัดต่างๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น

5. ข้อค้นพบเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายประมงพื้นบ้านควรมุ่งเน้น
 การทำงานเชิงบูรณาการกับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชนแทนการทำงานแบบเดิมเนื่องจากปัญหา
 ความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีเป็นปัญหาที่มีความ
 สลับซับซ้อนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ลำพังหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง รูปแบบการทำงานควรปรับ
 เป็นเชิงรุกมากกว่าที่จะเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้กับหน่วยงานต่างๆ ที่มาดำเนินการโครงการ
 ในพื้นที่ เริ่มจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเครือข่ายประมงพื้นบ้านควรหันหน้ามาปรึกษาหารือ
 กันทำงานร่วมกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรปรับบทบาทมาติดดินลงพื้นที่ของตนเองบ่อยๆ
 ครั้งขึ้น ก้าวทำออกไปหาปัญหาและแนวทางแก้ไขร่วมกับเครือข่ายกลุ่มประมงพื้นบ้านตราดและ
 จันทบุรี ร่วมกันประชาคมวิเคราะห์หาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคเป็นส่วนหนึ่งของการ
 กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์โครงการของแผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี เป็นการทำให้ได้แผนพัฒนาที่มี
 ชีวิตจิตใจสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น สามารถดึงเครือข่ายกลุ่มประมงพื้นบ้านออกมามีส่วน
 ร่วมกับการพัฒนาท้องถิ่น การปรับเปลี่ยนแนวคิดทัศนคติการทำงานแบบเดิมที่ทำงานตามลำพังใช้
 ทรัพยากรเฉพาะที่ตนมาเป็นการทำงานเชิงบูรณาการจึงเป็นสิ่งที่ควรทำทันทีเพราะปัญหาความ
 เหลื่อมล้ำทางสังคมนั้นรอข้ามไม่ได้สอดคล้องกับ นันทวัฒน์ บรมนันท์และแก้วคำ ไกรสรพงษ์ (2544)
 ได้ชี้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทที่ต้องส่งเสริมกระบวนการที่เป็นประชาธิปไตย ต้องมีการ
 ทบทวนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งอาจต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมตามฐานความคิด
 เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในบัพัญญูติของรัฐ
 รัฐธรรมนูญด้วย การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแนวความคิดเกี่ยวพันกับ
 แรงผลักดันที่จะส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น ดังนั้นความคาดหวังเชิงบทบาท

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นหน่วยบริการซึ่งวัดที่ผลผลิตหรือหน่วยส่งเสริมการบริหารจัดการที่เป็นประชาธิปไตยซึ่งดูจากกระบวนการในการดำเนินการจะเป็นส่วนสำคัญที่กำหนดภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชนและประชาชนว่าจะกว้างขวางครอบคลุมและมีการพัฒนาการไปในทิศทางใด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ
 2. เครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีควรมุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมด้วยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรสร้างความอุดมสมบูรณ์กลับคืนมาให้ชุมชนชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง
 3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเพิ่มการทำงานเชิงบูรณาการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมกับภาคีเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรี
 4. เครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีควรส่งเสริมการออมกับกองทุนประมงพื้นบ้านให้เกิดขึ้นอย่างจริงจังต่อเนื่อง
 5. เครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีควรส่งเสริมการประชุมกลุ่มประชาคมให้เกิดขึ้นสม่ำเสมอทุกกลุ่มประมงพื้นบ้าน
 6. เครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรีควรเพิ่มการศึกษาแลกเปลี่ยนดูงานในพื้นที่ให้มากขึ้นเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายและใช้ประโยชน์ได้จริง
2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
 1. รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมออกมาให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมกับทุกฝ่ายทุกกลุ่มผลประโยชน์โดยเฉพาะเครือข่ายประมงพื้นบ้านที่ยังประสบปัญหาขาดความมั่นคงในอาชีพ
 2. เสนอให้รัฐบาลกำหนดระยะ 3 ไมล์ทะเลจากชายฝั่งควรเป็นเนื้อที่เขตอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรแทนที่เป็นเขตจับสัตว์น้ำของประมงพื้นบ้าน
 3. รัฐบาลควรทบทวนกฎหมายการประมงใหม่
 4. รัฐบาลควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติที่จัดตั้งมาให้ผู้มีอาชีพนอกระบบได้มีบำนาญหลังอายุ 60 ปี ให้แพร่หลายออกไปกับเครือข่ายประมงพื้นบ้าน
 5. รัฐบาลควรปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาทุกระดับชั้นให้เป็นสากลรับมือกับสถานการณ์ปัญหาประเด็นใหม่ที่หลากหลายและรุนแรง เช่น การค้ามนุษย์ได้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรส่งเสริมการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ให้แพร่หลายในประเด็นปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมของเครือข่ายกลุ่มประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรี
2. ควรส่งเสริมการวิจัยเพื่อความมั่นคงของมนุษย์ของเครือข่ายประมงพื้นบ้านตราดและจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี